

Parter, i alt Fald alle Parter af, hvad der tidligere har kaldt sig Opposition her i Salen, ere enige om, at det bør vedtages, opnaar man, at den Indskrivning i offentlige Huse, som nu kan finde Sted, bortfalder, ligesom ogsaa den Visitation, som nu finder Sted efter Reglementet, bortfalder. Saaledes som Forholdet nu er efter Lov af 10de April 1874, gaar det saaledes til, at naar et Kvindfolk, et Fruentimmer, bliver mistænkt for at øve Utugt som Erhverv, og der er grundet Mistanke derfor, saa faar hun en Advarsel af Politiet, og samtidig med at hun faar denne Advarsel, bliver hun, hvis hun tilstaa, at hun lever et løsagtigt Liv, visiteret, undersøgt af Lægen, om hun har venerisk Sygdom; har hun det, bliver hun lagt ind paa et Hospital for at kureres for offentlig Requing — saa vidt jeg ved, er det Vestre Hospitals anden Afdeling, hvor for Tiden saadanne Fruentimmer indlægges. Naar hun saa er kureret, har hun denne Advarsel fra Politiets Side paa sig mod at øve Utugt som Erhverv, og overtræder hun denne Advarsel, bliver hun tiltalt efter Straffelovens § 180 og dømt til Fængsel eller Tvangsarbejde indtil 90 Dage, saaledes som § 180 ændredes i 1874 ved Lov af 10de April. Efter Udtaaelsen af denne Straf bliver hun sat under Politiets Opsigt i 16 Maanedere og skal undertaages Tilsyn af en Læge, overtræder hun et saadant Tilhold, kan hun blive straffet med Fængsel paa Vand og Brød i 4 Dage eller Fængsel paa sædvanlig Fangekost indtil 16 Dage eller Tvangsarbejde indtil 24 Dage. Hvis hun saa paa ny gør sig skyldig i Overtrædelse ved at ernære sig ved Utugt, bliver hun atter tiltalt efter § 180, og dømt, og denne Tiltale er offentlig ligesom den foregaaende, men sker i Politiretten for lukkede Døre. Er hun saa dømt anden Gang, har Politiet efter Lov af 10de April 1874 den Nødvendighed, at det kan indskrive hende uden videre i de offentlige Huse, Bordellerne, og tvinge hende til Lægevisitation efter Reglementerne. Vedtages nu Flertallets Vædringsforslag under Nr. 1 første Stykke, mister Politiet denne Ret, det har efter Lov af 10de April 1874 til, naar et Fruentimmer er straffet, at indskrive hende i et offentligt Hus, eller tvinge hende til en saadan Visitation. Jeg forstod ikke rettere ved at høre paa de to ærede Ordførere forleden Dag og ved at læse Betænkningen, end at alle Parter ere enige om at ophæve disse Bestemmelser. (Modsigelse af Falkenstjerne og Justitsministeren). Den ærede Ordfører for Mindretallet siger nu, at disse Bestem-

møller blive gældende om Indskrivningen i offentlige Huse, men jeg forstaaer dog ikke, at Politiet beholder denne Ret, hvis den ærede Ordfører for Mindretallet stemmer for Flertallets Vædringsforslag under Nr. 1 første Stykke. Det er vist ogsaa en Misforstaaelse, at den ærede Ordfører paa dette Punkt kommer med denne Afbrudelse. Nej, hvis den ærede Ordfører for Mindretallet stemmer for Vædringsforslaget Nr. 1 første Stykke, saa vil den Ret ikke blive gældende. Derimod bliver ganske vist den Fremgangsmaade, som jeg her har bestrebet i Henhold til Straffeloven og i Henhold til Lov af 10de April 1874, den Fremgangsmaade, som Politiet maa udøve overfor Kvinder, som paabyrde sig en bestemt Mistante over for Udøvelsen af Utugt som Erhverv gældende fremdeles. Det var vist ogsaa det ærede Medlems Mening. (Falkenstjerne: Ja, det var Meningen.) Ja, det antog jeg nok. Hvis man nu var standset ved det, jeg har foreslaaet, nemlig blot at ophæve disse Bestemmelser i Lov af 10de April 1874 med tilhørende Reglementer og Vedtægter, saa var det et Skridt, som kunde have ladet sig gøre, og som jeg mener, det var forsvareligt at gøre. Ganske vist maa man sige sig selv, at derved kan man ikke standse i Længden, man maa sige sig selv, at det er kun et Skridt fremad paa Vejen; thi det er temmelig sikkert, at selv om vi ophæve Politiets Ret til at indskrive Fruentimmer i offentlige Huse, saa vil Politiet her i København temmelig sikkert lade Prostitutionen florere under andre Former. Nu kunne ærede Medlemmer sige: Ja, men det har Du ikke Ret til at forudsætte. Man skal altid forudsætte, at Politiet gør sin Pligt, og Politiets Pligt, Sundhedspolitiets, vil blive at eftersøge og modarbejde den veneriske Smitte, og det vil være mod Politiets Pligt at tillade Prostitutionen at eksistere under andre Former. Jeg vil sige: Jo, det har jeg nogen Ret til at sige, thi lige siden 1815 har der i København bestaaet en offentlig Prostitution, og det imod Loven. Man havde ganske vist en lgl. Resolution eller Haandskrivelse, eller hvad det nu var, at holde sig til, men den kendte man ikke, den var ikke offentliggjort, og det var først ved Straffelovens Indførelse i 1866, at det egentlig har faaet Lovhjemmel ved Straffelovens §§ 180 og 182, idet der i § 180 er indsat disse Ord: „mod Politiets Advarsel“, og i § 182: „mod Politiets Paabud“. Det er Lovhjemlen for den offentlige Prostitution, deri har den ærede Ordfører for Mindretallet ganske sikkert Ret, og det er ogsaa erkendt i Lov af 10de April 1874. Da denne